

nar-nos a comprendre que l'istiu és una de les més boniques i jolives estacions del any.

III

Oh, encisadores i preuades nenes! Me trovo en el més d'Octubre. ¡Quin canvi ha sofert la meva Vila! Aixís com mesos enera, se vestia en trajos de gala, avui, tota ella està trista. L'astreirei recull la cabellera dels seus raigs i se'n va a il·luminar altres terres. Els arbres s'han despullat de ses verdes fulles, puix el vent les marceix i ara les arremolina apilant-les en algun racés, per a que allà terminin la seva missió.

Qui'ls hi havia de dir! Tantes voltes que'ns havien servit d'ombrella i ara ja no existeixen... ¡Aquells camps tan hermosos... coberts de vert ja'n desaparegut. Ni una sola flor en el meu jardí hi queda. Els aucells passen a colles per davant de ma galeria i al passar per ella hi ha moments de xerradissa que sembla que'm vulguin dir: —Adeu, nena; marxem a altres terres. Fins un altra any si Deu vol. I jo quedo trista i pensativa, recordant altres temps més encisadors que jo no sé si podré tornar-los a contemplar. I penso. ¡Que diferenta és la tardor de les dues estacions passades.

PONCELLINA DE LA VALL

DIETARI DEL COR

Amoreta, amor;
estronca aqueix plor
que els teus ulls escalda;
asserena el front,
que els aires del món
no t'entrin a l'ànima.
Reposa't en mí:
ja el veurem florí
per la primavera,
el desig suau
d'un idili blau
que es lliga a la terra.
Ja el veurem florí:
rebotant-te en mí
la pau serà eterna.

A. BUSQUETS I PUNSET

Regles populars
de bon viurer :

El Folklore havem convingut que vol dir saviesa popular, així, genèricament, no d'una branca del saber, sinó de totes.

En gastronomia, per exemple, hi ha en l'aforística substanciosos exemples:

«Gallina, vaca i moltó,
és olla de senyor»

ja qu'és sabut que:

«No es fa bona olla
amb aigua sola»

i atenet a que:

«Dels acabats en ina,
el mellor és la gallina,»

posem gallina a l'olla, i si pot ésser, vella, perquè:

«Gallina vella
fa bon caldo.»

Entenet-se però, que:

«Val més pa aixut amb amor,
que gallines amb dolor.»

Aixó en quant a l'olla, o al caldo.

Més, i d'entrants, no en diu res el saver del poble? Prou, prou!

«Qui se surt del moltó,
se surt de la raó.»

Confirmat per aquest altre aforisme:

«De la mar el bon peixó,
i de la terra el moltó.»

Preceptua també, que

«Carn fa carn,
i vi fa sang»

i adhuc,

«A carn dura,
dent aguda.»

Referent a la carn de ploma, la perdiu se n'emporta la palma, però,

«La perdiu cansada,
és la més delicada»

i un altre però encara

«Carn de pit
carn de poc profit»

el mateix que deia l'Albert Llanas d'un altra manera

«El peix cuit i la carn crúa:
de la carn aprop de l'òs
del peix ben lluny de la cúa.»

Altres plats saborosos:

«Les mellors faves,
són les ben porquejades»

a lo que és igual:

«Les mellors faves,
són les fetes amb medalles»
qu'en ambdós casos vol dir faves guisades a la catalana, ofegades amb bones llesques de cançalada viada o amb rodanxes de confitat, o pernil, o botifarra.

«Els bolets,
menja'ls ben nets,»

s'entén, si t'agradan, perquè hi ha qui diu:

«Els mellors bolets
tiral's al famer.»

Un bon consell:

«Menjar massa salat o coent,
emmalalteix a la gent.

Finalment:

«A bona gana
és inútil la salsa»

o dit d'una altre manera:

«No hi ha mellor salsa
que la de Sant Bernat»

i els que aixó diuen, us contaràn també que Sant Bernat era molt auster, molt poc mirat en ço que al menjar es referia, menjava el que li donaven i mai no es queixava.

Esdevingué que per equivocació li van cuinar el menjar amb llard ranci, i ell, res, i un altre dia, i un altre. En adonar-se'n el cuiner li preguntà si no havia sentit la rancier, i digué que no l'havia advertida. D'aquí ve el dir que no hi ha mellor salsa que la de Sant Bernat, això és tenir bona gana.

Recordem com a final la regla que diu:

«Poc vi, pa de casa, no gaire carn, verdura i llegum abundant» que si dissona amb altres abans apuntades, puig d'aforismes com de tot n'hi ha per a tots els gustos, consona amb aquells versos de Fra Anselm.

«No mengis gallines ni capó;
menja llegum i bon peixó,
a les festes carn de moltó
ton menjar sia»

VALERI SERRA I BOLDÚ

